

[Grove]

Landbruget har i dag opbygget et produktionsapparat, et godt og fornuftigt apparat, som vi skal udnytte. Derfor må vi sætte ressourcerne ind på at udnytte det, der er opbygget, og ikke sætte ressourcerne ind på at bygge nyt op. Lad os nu få det til at fungere, vi har.

For at udnytte det gode produktionsapparat må vi tilføre landbruget driftskapital til den løbende produktion. Og det var jo nok mere fornuftigt og mere naturligt at give rentesikring til en landbrugsproduktion, som indbringer udlandsvaluta, og som bevarer i tusindvis af arbejdspladser, end at give rentesikring til alment boligbyggeri.

Nu giver man her i tinget rentesikring til 3.000 ekstra boliger inden for det almene boligbyggeri. Det havde været bedre, om man havde brugt de penge til rentesikring og til at sikre en landbrugsproduktion. Her viser sig vel i allerhøjeste grad den forskel, der er imellem en socialdemokratisk politik og en konservativ politik. Vi ønsker at fremme produktionen, og at samfundet tjener pengene først; bagefter kan vi begynde at diskutere, om vi får råd til at bygge ekstra boliger.

Hertil kommer, at vi må arbejde betydelig kraftigere på at afskaffe de ekstra byrder, som danske landmænd har i forhold til landmænd i de øvrige EF-lande. Det er især skatteproblemet, vi har herhjemme. Jeg har forstået nu, at statsministeren erkender, at særskatten var en fejltagelse, og jeg går ud fra, at den erkendelse følger statsministeren op med at afskaffe den.

Men vi må også afskaffe de andre skatter: skat på produktionsjord, kapitalvindingsskat osv. Derved ville landbruget få en bedre likviditet, en bedre konkurrenceevne og en mindre renteudgift.

I den langsigtede landbrugspolitik må vi arbejde på at gøre landbruget til et frit erhverv igen. Derfor har det konservative folkeparti fremsat lovforslag til ændring i landbrugsloven.

Vi må også se på EF. Vi må kæmpe for at få socialpolitikken ud af landbrugspolitikken. Tilskud til bjergbønder osv. har intet med en effektiv landbrugspolitik inden for EF at gøre.

Vi må vel erkende, at arbejdsopgaverne er blevet så store vedrørende EFs landbrugspolitik og fiskeripolitik, at én minister ikke fortsat kan løse de store opgaver. Mon ikke det

nu var på tide, at landbruget fik sin egen minister? Det koster jo dyrt, hvis man mister noget i forhandlingerne i EF. Og det ville være meget værdifuldt for landbruget at få en minister, der helt og fuldt kunne koncentrere sig om EF-forhandlingerne for landbrugsgets vedkommende.

Nu da vi taler om EF, vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om man i landbrugsministeriet arbejder med et forslag om kornafgift, og om man har tænkt at foreslå det i EF. Et sådant forslag vil nemlig ikke løse nogen problemer for dansk landbrug, men tværtimod være til stor skade for dansk landbrug. Det, det gælder om nu, er, at vi udnytter det produktionsapparat, vi har i EF, så vi kan fremme produktionen.

Vanskelighederne viser sig jo tydeligt gennem bare ét eksempel: hvis en dansk landmand og en tysk landmand på hver sin side af grænsen vil oprette en produktion f. eks. på 50 køer, så er renteforskellen 150.000 kr. Det vil sige, at den danske landmand forlods er 150.000 kr. fattigere, og det viser jo ganske klart, hvor meget renten betyder for dansk landbrug.

En politik skal ikke bygge på et sikkerhedsnet, som det tilsyneladende er socialdemokratiets tro. Jeg lagde mærke til, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Andersen, udtalte, at man skulle spænde et sikkerhedsnet ud under dansk landbrug. Det er ikke det, landbruget ønsker. Man ønsker en politik, der gør dansk landbrug selvhjulpent. Landbruget vil ikke og skal ikke leve af tilskud. Man ønsker kun fornuftige konkurrencevilkår på lige fod med de øvrige landmænd i EF.

Fra konservativ side er vi klar til at tage et medansvar for en landbrugspolitik, der viser fremad, men vi vil ikke være med til at tage ansvaret for en politik, der kun udskyder problemerne. Vi håber, at socialdemokratiet nu efter statsministerens erkendelse er klar til at gå ind i en konstruktiv debat om landbrugsgets problemer.

Tang Sørensen (FP):

Vi har i Danmark i dag en landbrugskrise, men vi har efter vores opfattelse mere end en landbrugskrise, vi har en erhvervskrise og dermed også en samfundskrise. Vi skal mangfoldige år tilbage for at opleve en krise